

پرونده

ضمیمه نوجوان

شماره ۵۶ ■ ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۰

نوجوان
جامعه

حسین
شکیب راد

با تشکر از
محمد کفیلی

یه آب خوش از گلمون پایین نرفت

۱

مسأله وقتی وخیم‌تر می‌شود که دور و برمان ۲۶ خوب نگاه کنیم و ببینیم مجموعه‌هایی که ظاهراً باید به فکر قشر نوجوان باشند هم، اغلب یک پایشان می‌لنگد. مثلاً کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ۹۰ درصد تمرکزش روی همان بخش کودک است و اساساً حوالی سیزده چهارده سالگی یک جورهایی خودت می‌فهمی که بهتر است کمتر از قبل به کتابخانه یا مرکزی که از کودکی به آن رفت و آمد کرده‌ای سربزنی یا مجموعه‌هایی مثل انجمن اسلامی دانش‌آموزان و بسیج دانش‌آموزی که تعریف‌شان از نوجوان همان دانش‌آموز است در مدرسه و با وجود همه فعالیت‌های خوب‌شان، باز برای نقش‌آفرینی او در کف جامعه برنامه خاصی ندارند. از همه بدتر این است که این مجموعه‌ها هر کدام یک جزیره شده‌اند که کاری به بقیه ندارد و حالا نوجوان می‌ماند و حوضش که به ساز کدماشان برقصد!؟

آب دستونه بذارید زمین

۲

این درخواست درست؛ یعنی وجود یک شورای عالی و تصمیم‌گیرنده که حرفش حرف باشد و بتواند با ایجاد قوانین خودش بستر رشد و پیشرفت نوجوان‌ها را در زمینه‌های مختلف فراهم کند، جلوی چشم‌مان قرار داشت و با همین فرمان رفتیم تا رسیدیم به مجلس شورای اسلامی که همین خواسته را چند وقت پیش به دست رئیس‌جمهور رسانده است. عباس مقتدایی یکی از همان نماینده‌های مجلس است که حرف ما را به گوش سایر مسؤولان رسانده و الان بیش از پنج ماه است که پیگیر راه‌اندازی شورای عالی نوجوانان است. قبل از ادامه پرونده بد نیست حرف‌های ایشان را بخوانید و از چند و چون پیگیری‌هایشان باخبر شوید.

آب در دلتان تکان نخورد

یادداشت: عباس مقتدایی، نماینده مجلس

پیگیری مسائل جوانان و عملکرد وزارت ورزش و جوانان، در این حوزه قطعاً قابل قبول نیست، ما در حال پیگیری این موضوع در مجلس هستیم. بعلاوه، همان‌طور که می‌دانید تا کنون شورایی تحت عنوان بررسی مسائل نوجوانان نیز وجود نداشته است. درحالی که برای جوانان وجود دارد. نمایندگان مجلس پیگیر تشکیل این شورا از سمت دولت هستند. رئیس‌جمهور، نامه‌ای را به وزیر ورزش و جوانان، جهت تشکیل این شورا ارجاع می‌دهد و معاون جوانان وزیر هم طی نامه‌ای اعلام می‌کند ما در این زمینه اختیاری نداریم و شورای عالی آموزش و پرورش باید بررسی کند.

بنده نامه ایشان را به معاونت قوانین مجلس ارجاع دادم و خواستار اعلام نظر شدم که این معاونت با بررسی دلایل برخلاف قانون بودن این مساله را تاکید داشت.

البته در ادامه، رئیس‌جمهور در دو نامه به وزارت ورزش و جوانان، تاکید بر تشکیل و قرار گرفتن این شورا، ذیل شورای عالی جوانان داشته است. شورایی که لازم به ذکر است با تغییر سن جامعه مخاطب خود، از سن ۱۵ تا ۳۵ به ۱۸ تا ۳۵، بدنه نوجوان خود را از معادلات حذف کرد.

باتوجه به نزدیکی ساختار شورای عالی نوجوانان با جوانان می‌شود این شورا ذیل شورای عالی جوانان قرار بگیرد. همچنین می‌شود شورایی مختص نوجوانان نیز جداگانه تشکیل شود.

در حال حاضر نیر دولت از طریق وزارت ورزش و جوانان با هماهنگی شورای عالی انقلاب فرهنگی، پیگیر به نتیجه رسیدن تصمیمات نهایی است.

ماجرای پیچیده تشکیل نش

ما که آب از سر

یعنی این بزرگ‌ترها برای یک سفر ساده تا ابرو باد و مه خورشید و فلک دست به دست هم بگویند: «هوا آفتابی است همراه با ورزش باد و غبار محلی» تا بار و بندیل‌شان را ببندند. البته کردن، هزار جور شورای تخصصی هم تشکیل می‌شود و تصمیم می‌گیرد. به خصوص این روزها در مسیر پیشرفت آن نقش درست و حسابی بازی کند، بدون هیچ کدام از این متولی‌ها و کار اصل مطلب این است که چرا قشر نوجوان یک مرجع اصلی برای این‌که به فکرشان باشد و بر

آب از سرچشمه گل آلود است

شاید گره اصلی همان جایی ایجاد شده که مسؤولان وزارت ورزش و جوانان یکپو دل‌شان خواسته است سن موجود در اسناد بالادستی‌شان را که معلوم می‌کرده باید به فکر چه افرادی باشند و برای چه گروه سنی برنامه ریزی کنند، از ۱۵ تا ۳۰ سال را به ۱۸ تا ۳۵ سال تبدیل کردند. حالا خدای نکرده فکرتان نرود سمت این‌که لابد این‌طوری نرخ بیکاری و ازدواج و امثال آن تغییر کرده و توانسته‌اند آمار بهتری به قوای نظارتی کشور ارائه بدهند؛ نه، لابد همه فکرشان این بوده که خب دغدغه‌ها و مسائل حوزه نوجوان‌های ۱۵ تا ۱۸ ساله، با افراد بالاتر از آن یعنی قشر جوان خیلی متفاوت است و چون طبیعتاً وزارت ورزش و جوانان مسائل مهم‌تری مثل بدهی به ویلموتس، دوپینگ و زنه‌برداران و دعوای همیشگی فدراسیون کشتی را دارد، دیگر سرش برای رسیدگی به نوجوان‌ها با این همه معضلات و نیازمندی‌های گوناگون درد نمی‌کند.